

La llegenda del cavaller, el drac, la rosa i el llibre

Vicente Cañón

LA LLEGENDA DEL CAVALLER, EL DRAC, LA ROSA I EL LLIBRE

Vicente Cañón

A partir dels 10 anys

La llegenda del cavaller, el drac, la rosa i el llibre

Teatre infantil

Copyright © Vicente Cañón

2015 Tarragona

PERSONATGES:

NARRADOR/A 1

NARRADOR/A 2

REI

REINA

PRINCESA

DRAC

CONSELLER 1

CONSELLER 2

CONSELLER 3

CRIAT 1

CRIAT 2

NOIA 1

NOIA 2

NOIA 3

NOIA 4

NOI 1

NOI 2

NOI 3

CAVALLER 1

CAVALLER 2

CAVALLER 3 (JORDI)

PREGONER 1

PREGONER 2

SINOPSI:

Un regne atemorit per la fúria d'un drac, un rei neguitós i un poble reclamant-li solucions, una princesa egoista i capritxosa i un cavaller que trobarà com vèncer al terrible drac, sense espases ni violència. La lectura serà, només, la seva “arma”.

L'obra està pensada per una classe de primària, de 22 a 25 alumnes, i que cada nen tingui el seu personatge.

La quantitat de nens que poden intervenir en l'obra és relativa, ja que gairebé tots els personatges poden ser doblats. Per exemple, en lloc de dos CRIATS que hi hagi tres o quatre; i també podria haver-hi major nombre de NOIS i NOIES del poble. O, al contrari, és a dir, atès que no tenim molts alumnes, un mateix actor, podria representar dos personatges, exemple: el NOI 1 pot ser el CAVALLER 1, i el NOI 2 pot ser el DRAC, el NOI 3 el PREGONER 2 i així en la majoria de tots el personatges.

ESCENOGRAFIA:

Col·locarem uns bastidors amb rodes, que per un costat representaran l'interior d'un castell (*amb escuts, torxes i banderes*) i per l'altre: el bosc on viu el drac de la muntanya.

A les escenes a palau: el mobiliari serà de tres trons reials.

VESTUARI:

Per la gent del poble, la família reial, el consellers i els criats: Ha de ser un vestuari adequat a l'Edat Mitjana, buscar imatges a Google. En el cas del DRAC, pot portar uns pantalons i una samarreta de color verd, imitant la pell d'un rèptil i pel cap, a les botigues de disfresses, hi ha barrets amb forma de cap de drac i també mascaretes o antifaces.

ATREZZO:

Els dos CRIATS portaran, dues llances que deixaran fora de l'escena quan entren la bossa del sorteig. El personatge JORDI un llibre i el PREGONER 1 una trompeta o un altre instrument musical per anunciar que el PREGONER 2 ha de parlar.

NOTA DE L'AUTOR:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens tinguin una primera experiència dins del món del teatre, per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

Amb la finalitat de facilitar el treball a la persona que va a dirigir teatre, l'obra conté una gran quantitat d'acotacions, en les quals explico: escenografia, vestuari, característiques dels personatges i moviments dels actors —posada en escena— i algun que un altre gag, que faran les delícies del públic assistent.

Abans d'escriure teatre per a nens, em trobava amb obres en les quals hi havia un únic protagonista amb una gran quantitat de text, mentre que la resta de personatges no tenien gairebé o gens, i el seu paper es limitava a, per exemple, fer d'arbre o núvol; el que no em semblava pedagògic. Per això, en les meves obres, he intentat que el protagonista no tingui un elevat nombre de frases i que la diferència entre la resta de personatges i ell, sigui mínima. Si per alguna raó, un personatge no té moltes escenes, aquesta diferència es compensa amb la representació d'un paper divertit o especial que es ficarà als espectadors en la butxaca. Tal és el cas del Pregoner 1.

És molt important que el nen no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, omple de paraules sense significat. A més, hem d'aconseguir que els actors es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme, i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-ho com si fossin lloros.

Tant el públic com els actors han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per ser l'altre... el seu personatge.

Tot el que el nen somia, es pot representar damunt de l'escenari.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

*Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació de la mateixa.

Per això, agrairia encaridament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic: tente.ca2017@gmail.com material visual o audiovisual – fotos o vídeos, links -, de les posades en escena que s'hagin dut a terme, també suggeriments i propostes.

Gràcies

V. Cañón

ESCENA 1

(sala de tron)

NARRADOR/A 1: De llegendes de Sant Jordi n'hi ha un bon grapat. Sovint el cavaller salva la princesa. De vegades el drac és malvat, i en altres ocasions, mooolt ensucrat. Però, què hi té a veure tot això amb la tradició de regalar roses i llibres? Això ja són figues d'un altre paner, oi? Ningú no ha estat capaç de posar fil a l'agulla. Sabeu perquè? *(espera la resposta negativa del públic)* Doncs, perquè no ho saben, no en tenen ni idea, van ben perduts! Però nosaltres tenim la resposta. Potser... Potser la voleu escoltar? *(espera la resposta afirmativa del públic)*. Pareu bé l'orella, el secret està punt de desvetllar-se. Escolteu. Escolteu...

NARRADOR/A 2: Hi havia una vegada un regne que no estava ni massa lluny d'on e ens trobem ara, ni, tampoc, massa a prop. En aquell regne, però, un terrible drac tenia atemorida la gent. Grans i petits vivien amb la por al cos.

NARRADOR/A 1: El rei estava molt preocupat. Necessitava posar remei a aquella situació i fer-ho com més aviat millor! Però... no podia pensar, cansat i malhumorat va decidir que convocaria una assemblea. Entre tots, trobarien la solució i el drac s'haurà acabat!

(Es veu una sala de tron. El rei està assegut i exclamant perquè li fa mal un queixal).

REI: Ai, ai, quin mal em fa aquest queixal!

REINA: *(Al REI)* Això et passa per menjar lllaminadures.

CRIAT 1: *(Al REI)* També per no rentar-se les dents tres cops al dia.

REI: Tres cops? El dentista reial, em va dir que amb un n'hi havia prou.

CRIAT 2: *(Al REI)* Doncs, com pot veure majestat... el va ensarronar.

REI: Ai, ai, quin mal em fa aquest queixal!

(Per la dreta, entren molt esverats els CONSELLERS 1 2 i 3).

CONSELLER 2: *(Sense alè)* Majestat, majestat! Un altre cop, ha passat!

REI , REINA I CRIATS: Ha passat? Què, ha passat?

CONSELLER 3: *(Quasi sense alè)* Portem notícies del drac de la muntanya.

REI , REINA i CRIATS: Ja hi tornem a ser! I... què hi vol, ara?

CONSELLER 1: *(Quasi sense alè)* Diu. *(Veu fosca)* Si no voleu sentir la meva fúria, un altre cop...

CONSELLER 3: *(Veu fosca)* I voleu viure en pau...

CONSELLER 2: *(Veu fosca)* Aquest menú s'ha acabat. N'estic ben fart! Canvieu-lo!.

CONSELLER 1: *(Veu fosca)* Perquè sinó...

CONSELLER 3: *(Veu fosca)* Els vostres terrenys quedaran arrasats. No tindrè cap pietat...

CONSELLER 1: *(Veu fosca)* Faré desaparèixer el vostre regne del mapa! Ho farééé!

CONSELLER 2: *(Quasi sense alè)* Què hem de dir-li al drac... majestat?

REI: Ai, ai, quin mal em fa aquest queixal!

CONSELLER 3: Això vol que li diguem?

REINA: No digui bestieses! És que no ho veu? El meu marit no està per prendre decisions.

CONSELLER 1: *(Espantant)* I la seva majestat no voldrà que nosaltres...

CONSELLERS 2 i 3: *(Espantats)* Ens demana què... Majestat, hem de pensar?

REINA: Sí, consellers, sí. És per això que us paguen.

(Els tres CONSELLERS, en trobem, a un costat de l'escena, per pensar i xiuxiuejar).

REI: Ai, ai, quin mal em fa aquest queixal!

ESCENA 2

(Per la dreta, entren un grup de gent del poble molt preocupats).

NOIA 1: Venim a demanar audiència amb el rei.

NOIA 2 - 4: És molt important!

CRIAT 2: El rei no els pot atendre, està reunit.

NOI 1: D'aquí no marxarem sense parlar amb ell. Ja li ha dit que és molt important.

NOI 2: És l'únic que ens pot ajudar!

CRIAT 2: Ho sento, torneu demà.

NOIES: Demà? Demà és impossible!

NOIS: Potser serà... massa tard.

(Els NOIS i les NOIES del poble comencen a parlar tots a l'hora queixant-se del tracte rebut).

REINA: *(Aixecant la veu per fer-se escoltar)* Un moment! ¿Es pot saber quines són aquestes presses per veure al rei?

NOIA 2: Majestat, hem sentit a dir que el drac de la muntanya torna a tenir gana.

NOIA 3: Diu que ja no li agrada la carn de porc.

NOI 1: Ni la d'ovella.

NOI 2: Ni, tampoc, la de cabra.

NOI 3: Ara diu que la carn de vaca li fa angunia!

NOIS/ES: Ja estem farts, dels capritxos d'aquest drac.

CONSELLER 1: Doncs que mengi verdura! Diuen que és ben bona per la salut.

CONSELLER 2: I dos cops a la setmana que mengi peix.

CONSELLER 3: Tothom sap que la dieta mediterrània és la millor.

NOIA 1: *(Al CONSELLER 3)* Penseu dir-li això, al drac?

NOIS I NOIES: *(Al CONSELLER 3)* Eh?

CONSELLER 3: *(Que no sap que dir)* Doncs... jo...

NOI 1: *(Al REI)* Majestat el drac, diu que vol menjar-se una noia del poble.

NOIA 1: Diu que amb una noia a l'any en tindrà prou.

NOI 3: *(Al REI)* Majestat què podem fer?

NOIA 3: Jo no vull ser pas la primera.

NOIA 2: Ni jo!

NOIA 4: Jo tampoc!

NOI 3: No penso permetre que la meva estimada Candela, vagi a raure al ventre del drac.

(Els NOIS i les NOIES del poble comencen a parlar tots a l'hora queixant-se del tracte rebut).

REINA: *(Aixecant la veu per fer-se escoltar)* A callar tothom!

CONSELLER 1: Nois i noies del poble, ja hem explicat al rei les noves peticions del drac.

NOIA 4 i NOI 3: I què ha respost?

CONSELLER 2: Voleu saber que ha dit el rei?

(Els NOIS i NOIES del poble diuen que sí, amb el cap).

CONSELLER 3: Majestat, que li diem al drac?

REI: Ai, ai, quin mal em fa aquest queixal!

NOIS I NOIES: *(Decebuts per la resposta del REI)* Va!

ESCENA 3

PRINCESA: *(Des de fora)* Pare, mare... ja estic prou maca!

CRIAT 1: *(Als reis, molt espantat)* Majestat, la princesa ve cap aquí!

REINA: *(Parlant a tots)* Escolteu amb atenció als nostres criats i seguiu les seves ordres sense vacil·lar.

CRIAT 2: *(Al NOIS i NOIES del poble)* Si la princesa us pregunta qui és la més bonica del regne..

CRIAT 1: La resposta és ben senzilla.

CRIAT 2: Ella i només ella és la més bonica.

REI: Perquè qui faci plorar la meva filla... Ai, qui faci plorar la meva filla! Jo mateix li tallaré el cap! *(Li torna a fer mal el queixal)* Ai! Quin mal!

(Tots el personatges de l'escena, menys el REI i la REINA, es posen les mans al coll).

(Per l'esquerra, entra la PRINCESA, molt empipada).

PRINCESA: Es pot saber d'on venen aquests crits? Així no hi ha qui es centri... És que no ho entens? M'he de maquillar!

REINA: Filla meva si tu ja ets la més bonica del regne.

PRINCESA: *(A la REINA)* Ho dius per no fer-me plorar.

REINA: Sinó em creus, pregunta als nois i noies del poble. Pregunta, pregunta...

PRINCESA: *(Apropant-se a la gent del poble)* A veure vosaltres que sou tan rústics i rurals... Qui és la més bonica del nostre regne?

(Els CRIATS, faran gestos de tallar-se el coll a la NOIS i NOIES del poble, quan la princesa no mira).

NOIS: Vostè majestat.

NOIES: La seva bellesa no té rivals.

PRINCESA: *(Mira cap els CRIATS, desconfiada per enxampar-los, però ells han estat més ràpids. Torna a mirar als NOIS i NOIES)*
Afalagadors!

REI: *(A la PRINCESA)* Filla meva el drac de la muntanya diu que vol menjar-se una noia cada any.

PRINCESA: *(Espantada)* Una noia! Quin horror! *(Mirant a les NOIES del poble)* I quina noia del poble heu decidit que tindrà aquest trist final?

REI: Estic segur que els consellers trobaran la millor solució. *(Mirant-se als CONSELLERS)* Oi, que ho faran?

CONSELLERS : Doncs...

REINA: *(Ha tingut una idea).* Ja ho tinc! Posarem el nom de totes les noies del poble dins d'una bossa... farem un sorteig i el nom que surti, serà l'escollida. La noia que oferirem al drac perquè se la mengi. *(Mirant als CONSELLERS)* No és tan difícil, oi? Homes! Mira que us costa pensar!

(Els tres CONSELLERS ofesos, miren al costat contrari de la REINA. Totes les NOIES del poble s'espanten molt i xiuxiuen per la solució que la REINA ha trobat).

NOIA 1: Les meves amigues i joensem que si és pel bé del nostre poble, obeirem.

NOIA 2: I com el tenim... *(al REI)* per un rei just, el nom de totes les noies estarà dins del sac.

REI: Que així sigui!

NOIA 3: I com hem de ser totes, no podem deixar fora del sorteig a la noia més bonica de tot el regne.

(Tots miren a la PRINCESA).

PRINCESA: *(Per no entrar dins del sorteig)* Home! Ben mirat, tan guapa no sóc... Més aviat sóc... normaleta! *(Seu capritxosa)* Està bé, d'acord, accepto.

(Els dos CRIATS, surten de l'escena, per la dreta).

PRINCESA: *(Presumida)* Les guapes sempre tenim sort!

(Entren els dos CRIATS).

CRIAT 1: *(Ensenyant la bossa que porta a la mà)* Aquí tenim la bossa amb tots els noms de les noies del poble.

CRIAT 2: Inclosa la princesa, és clar.

REI: *(Al CRIAT 1)* Apropieu-me la maleïda bossa!

(El CRIAT 1 s'apropa la bossa al REI).

REI: *(Fica la mà a dins i treu un paper plegat que li dona al CRIAT 2)* Aquí el tens.

CRIAT 2: *(Desplegant el paper i llegint en veu alta)* La noia que ha de ser menjada pel drac és... la princesa Beatriu!

(En sentir el nom de la PRINCESA la REINA té un desmai i es atesa pel REI. La princesa està a punt d'esclatar en plors).

REI: *(Ple de fúria)* Fora tothom d'aquesta sala. Foteu el camp, us dic!

(Els NOIS i NOIES del poble surten de l'escena per la dreta, molt espantats, pels crits del REI).

REI: (*Enfurismat als CONSELLERS*) Maleïts sigueu! Això no ho penso consentir! Busqueu una solució, Ràpid!

(*Els CONSELLERS surten molt esverats per l'esquerra*).

REINA: (*Aixecant-se de la cadira i amb un gest molt dramàtic comença a sortir per l'esquerra*) Mare meva! Quina desgracia! La meva filla cruspida pel drac! (*Al REI*) Ja em diràs com ens en sortim d'aquesta? (*Surt, per la dreta*).

REI: (*Imitant a la PRINCESA*). Està bé, accepto... Les guapes sempre tenim sort! (*Enfurismat*) No penses dir res?

(*La PRINCESA que fins ara a estat "petrificada" a punt d'esclatar en plors*).

PRINCESA: (*Plorant*) Jo no vull que el drac em mengi! No és just... Sóc tan bonica. (*Surt per la dreta plorant*) Mare!

REI: (*Passejant d'un costat a l'altre de l'escena, nerviós. Té una idea*). Ja ho tinc! Faré venir als millors cavallers i el que mati el drac... tindrà la mà de la meva filla i el meu reialme. I ara mateix me'n vaig a parlar amb dentista reial. (*Posant-se la mà la cara*) Ai quin mal! (*Cridant als CRIATS*) Criats, criats... on sou? (*Surt per l'esquerra*).

CRIATS: (*Sortint darrera del REI*) Som aquí majestat, esperi'ns!

ESCENA 4

NARRADOR/A 1: El rei va enviar els pregoners a tots els pobles, per buscar els cavallers més valents, que no tinguessin por del terrible drac i aleshores...

(Dos PREGONERS entren i es col·loquen al centre de l'escenari i ben a prop del públic. El PREGONER 2 farà un gest al PREGONER 1 perquè toqui la trompeta per tal que la gent del poble prengui atenció).

PREGONER 1: *(Toca la trompeta per avisar que el PREGONER 2 ha de parlar).*

PREGONER 2: Es fa saber...

PREGONER 1: *(Toca la trompeta per avisar que el PREGONER 2 ha de parlar).*

PREGONER 2: Es fa saber a tothom que...

PREGONER 1: *(Toca la trompeta per avisar que el PREGONER 2 ha de parlar).*

PREGONER 2: Es fa saber a tothom que el nostre rei...

PREGONER 1: *(Toca la trompeta per avisar que el PREGONER 2 ha de parlar).*

(El PREGONER 2 fart per no poder parlar, demana amablement al PREGONER 1 la trompeta, aquest li dóna i el PREGONER 2 per venjar-se li donarà un cop de trompeta, al cap. El PREGONER 1, un cop l'ha recuperat, amb les mans al cap i exclamant, surt de l'escena. El PREGONER 2 amb cara de satisfacció comença a parlar amb veu alta per ser escoltat per tots).

PREGONER 2: Es fa saber a tothom que el nostre rei necessita de l'ajuda dels més valents cavallers per matar el terrible drac. El guanyador tindrà el privilegi de casar-se amb la princesa i el reialme... *(Picant l'ullet al públic)* que no està gens malament... “Money Money!” La Princesa és guapa.. però el reialme... més! Recordeu... “Money Money!”

(En el moment que el PREGONER 2 diu les últimes frases, el PREGONER 1 entra de puntetes i col·loca la trompeta ben a prop d'una de les orelles del PREGONER 2 i quan aquest diu l'última paraula, el PREGONER 1 farà sonar la seva trompeta ben fort, tant que el PREGONER 2 s'espanta molt. El PREGONER 1 aprofita per escapar del PREGONER 2 que comença a empaitar-lo per tot l'escenari fins que surten tots dos de l'escena).

ESCENA 5

NARRADOR/A 2: Al castell s'espera l'arribada de molts cavallers. Es viu amb expectació i curiositat. Qui seran els valents que han acceptat el repte? Pssst Silenci. En aquest precís moment faran la seva entrada...

(A la sala reial, esperen els tres consellers nerviosos que no deixen de caminar d'un costat a l'altre de l'escena. Entren per la dreta els dos criats).

CRIAT 1: Aquí tenim els cavallers més valents.

CONSELLER 1: *(Mirant cap la dreta)* Com? Només tres! De tot el nostre regne, només tres?

CRIAT 2: Senyor són els únics que s'han presentat.

CONSELLER 3: Però... és que ja ningú vol ser cavaller? *(Agafant aire , als CRIATS)* A veure, que es presentin!

CRIAT 1: *(Cridant)* Que passi el primer.

CAVALLER 1: *(Entra un noi molt fort i fa exhibició dels seus muscles)* Senyors, jo seré qui mati el drac i només amb l'ajuda de la meua força.

CONSELLER 1: No vols cap espasa?

CAVALLER 1: No senyor, el meus braços poden arrencar arbres. Jo sol puc tòrcer el coll d'aquest drac que ens atemoreix. Per a mi això és bufar i fer ampolles. Que es prepari! *(Comença a sortir de l'escena)* La propera vegada que torni a entrar per aquesta porta ho faré victoriós. No en tingueu cap dubte! *(Surt de l'escena, per l'esquerra, fent el gest d'home musculós).*

CRIAT 2: *(Cridant)* Que passi el segon.

CAVALLER 2: *(Entrant i es col·loca al centre de l'escena)* Senyors, jo seré qui mati el drac i només amb l'ajuda de... *(aixecant una porra a l'aire)* la meua porra!

CONSELLER 2: Però, no tens por del drac?

CAVALLER 2: No senyor, a mi em diuen "Lluc el violent". Amb violència la victòria és assegurada! Us en podria explicar moltes de gestes, però tinc presa per enfrontar-me al meu adversari. *(Comença a sortir de l'escena)* La propera vegada que torni a entrar per aquesta porta ho faré victoriós. No en tingueu cap dubte! *(Surt de l'escena, per l'esquerra, fent el gest d'aixecar la seva porra en l'aire).*

CRIAT 1: *(Cridant)* Que passi el tercer.

(Per la dreta entra un noi llegint un llibre, va tan capficat en la lectura que és a punt de sortir de l'escena per l'altre costat. Els CONSELLERS faran un xiulet per fer-lo tornar a la realitat).

CAVALLER 3: Ai, perdó! Veureu, jo tinc la solució per vèncer el drac de la muntanya. *(Aixecant el llibre)* És aquí dins.

CONSELLER 1: *(Als CONSELLERS 2 i 3)* Deu ser un llibre de conjurs!

CONSELLER 2: *(Als CONSELLERS 1 i 2)* Em sembla que aquest cavaller no en té ni idea de matar dracs.

CONSELLER 3: *(Al CAVALLER 3)* Pobret... Com et dius?

CAVALLER 3: Jordi, senyor.

CONSELLER 2: Apa noi deixa't de romanços i ves a matar el drac.

CAVALLER 3: Sí senyor, ara mateix. *(Comença a sortir de l'escena. Surt de l'escena, per l'esquerra, fent el gest d'aixecar el seu llibre en l'aire)* Podeu estar tranquils, aquí dins està la solució.

CONSELLER 1: *(Diu en veu baixa)* Que Déu ens agafi confessats.

(Els tres CONSELLERS es miren entre ells amb cara de decepció).

CONSELLER 3: *(Als CONSELLERS 1 i 2)* Senyors, anem a explicar-li tot al nostre rei.

CONSELLERS 1 i 2: Ara mateix.

(Surten els tres CONSELLERS, per l'esquerra).

CRIAT 1: Els dos primers cavallers tenen força i armes.

CRIAT 2: Però el tercer...

CRIAT 1: Pobre Jordi, no crec que passi a la història.

CRIAT 2: Jo tampoc.

(Surten els dos CRIATS, per l'esquerra).

ESCENA 6

(Escena al bosc, el DRAC entra a l'escena amb el seu posat ferotge).

NARRADOR/A 1: Ja som al bosc del drac i com podeu veure el tenim aquí.. *(Assenyalant al drac que es passeja d'un costat a l'altre de l'escena)* impacient i satisfet perquè avui s'ha de menjar a una bonica i tendra noieta.

DRAC: Mare meva! Quina gana tinc, sort que avui em cruspiré la carn dolça i tendra d'una noia del poble. *(Mirant cap la dreta)* Ep! Però que veuen els meus ulls? Un cavaller ve cap aquí. *(Al públic)* Nens i nenes no li digueu on sóc... *(Assenyalant a l'esquerra)* amagat.

(El drac surt de l'escena per amagar-se fent el gest de silenci amb els dits a la canalla del públic).

ESCENA 7

(Per la dreta entra el CAVALLER 1, tot decidit es col·loca al centre de l'escenari).

CAVALLER 1: On s'haurà ficat aquest drac tan poca solta? *(Va cap la dreta però en sentir els crits de la canalla del públic dient-li que està a l'esquerra, s'atura de cop. Al públic)* Voleu dir que no està en aquesta cova?

PÚBLIC: No!

CAVALLER 1: *(Assenyalant cap l'esquerra)* Llavors, està amagat allà?

PÚBLIC: Sí!

CAVALLER 1: No se si refiar-me d'uns mocosos com vosaltres. *(Va cap l'esquerra, cridant)* Surt drac! Prepara't per ser vençut pels meus muscles. *(Fa gestos de home forçut)* Surt, hi veuràs... *(Fa més gestos per presumir de la seva forma física)* guaita!

(Durant la demostració que està fent el CAVALLER 1 el DRAC ha sortit del seu amagatall i passejant-se darrera el CAVALLER 1, no dóna crèdit al que veuen els seus ulls).

DRAC: *(Per fer-se veure)* Ehem, ehem.

(El CAVALLER 1, es troba cara a cara amb el DRAC i deixa de fer els seus gestos d'home musculós).

CAVALLER 1: *(Comença a tremolar-li la veu)* Així que tu ets... el Drac?

(El DRAC assenteix amb el cap).

CAVALLER 1: *(Mort de por)* Doncs jo crec que ... potser encara he d'anar al gimnàs uns anys més. Si em permets... *(El CAVALLER 1, surt corrent per la dreta, però s'atura per parlar amb el nens i nenes del públic)* Ja us ho fareu vosaltres, això de matar dracs... Cametes ajudeu-me! *(Surt).*

ESCENA 8

DRAC: Bé, ara a esperar que vingui el meu menjar. *(Posant-se la mà a la panxa i pel soroll del seus budells)* Mare meva, quina orquestra! *(Mirant cap la dreta)* Ep! Sembla se que un altre cavaller ve cap aquí. *(Al públic)* Vaig a amargar-me a la meva cova. *(Surt de l'escena per l'esquerra).*

ESCENA 9

(Per la dreta entra el CAVALLER 2, carregat amb la seva porra. Va cap l'esquerra).

CAVALLER 2: Que n'estic de cansat! Aquí hi ha una cova. *(Va cap la dreta)* I aquí hi ha una altra cova! *(Pensant)* Com no se en quina de les dues està amagat el drac, m'espero aquí a descansar i quan surti... *(Fent el gest donar amb la porra un cop a l'aire)* “zast”! *(Al públic)* Aviseu-me, eh?

(D'esquerra a dreta, creua l'escena el DRAC, portant unes estovalles).

(Els nens i nenes del públic avisaran al CAVALLER 2, aquest anirà cap l'esquerra).

CAVALLER 2: *(Assenyalant)* Per aquí?

PÚBLIC: No!

CAVALLER 2: *(Va cap la dreta)* Per aquí?

PÚBLIC: Sí!

CAVALLER 2: Doncs... jo no veig res.

(Torna a seure al mig de l'escena).

(El drac tornarà a creuar l'escena de dreta a esquerra, posant-se un tovalló).

CAVALLER 2: *(Al públic)* Què dieu? *(Va cap la dreta)* Per aquí?

PÚBLIC: No!

CAVALLER 2: *(Va cap l'esquerra)* Per aquí?

PÚBLIC: Sí!

CAVALLER 2: *(Mirant)* Doncs... jo no veig res.

(Torna a seure al centre de l'escena)

CAVALLER 2: Què n'estic de cansat.

(El DRAC torna a creuar l'escena, d'esquerra a dreta, aquesta vegada portarà dos ganivets , de plàstic , molt grans que farà veure que esmola pel camí).

CAVALLER 2: *(Al públic)* Què dieu? *(Va cap l'esquerra)* Per aquí?

PÚBLIC: No!

CAVALLER 2: *(Va cap la dreta)* Per aquí?

PÚBLIC: Sí!

DRAC: *(Surt del seu amagatall, sense els ganivets. Pel CAVALLER 2)*
Home! Si tenim aquí el meu menjar.

CAVALLER 2: *(Comença a quequejar)* Jo? *(Aixecant la seva porra)* Vas molt equivocat! Ara veuràs! *(Comença a fer girar la seva porra d'un costat a l'altre, per espantar al drac. Agafarà tant impuls, que no pot dominar la seva porra i acaba per donar-se un cop ell mateix. Marejat comença a sortir de l'escena, per la dreta)* Mare meva quin

mal! (*Mig plorant*) Mama! em fa mal el cap. (*Surt*) Mama, m'he fet un nyanyo! (*Plorant fort*) Mama!

DRAC: (*Imitant al CAVALLER 2*) Mama! (*Mirant la seva panxa*) Sí, calma que de seguida vindrà el teu menjar. (*Surt per l'esquerrra*)

ESCENA 10

**(El CAVALLER 3 passarà a dir-se JORDI).*

(Per la dreta, entrarà en Jordi, llegint un llibre, poc després per l'esquerra, entra el DRAC, ara ja no porta el tovalló ni cap estri de cuiner. En JORDI està tan capficat a la lectura que no s'adona de la presència del DRAC, aquest mira al públic i farà gestos per fer entendre que se'l menjarà tot seguit. El DRAC farà un crit per espantar a en Jordi, però aquest ni el sent, el DRAC mira al públic perquè no entenc res de tot plegat).

JORDI: (*Assegut al terra sense deixar de llegir. Riu*) Ha, ha... que bo!

(El DRAC, entra a l'escena, per s'acosta a en Jordi, aquest en sentir la seva presència gira el llibre cap el costat contrari).

JORDI: (*Rient molt exagerat*) Ha ha ha! Està genial!

(El DRAC intrigat intentarà llegir per sobre les espatlles d'en Jordi el seu llibre, però aquest tornarà a girar-lo buscant intimitat).

JORDI: (*Rient molt exagerat*) Ha ha ha! És el millor llibre del món!

(El DRAC, mirarà al públic mostrant que està molt encuriolit i emprenyat perquè vol saber que està fent en Jordi, ja que és la primera vegada que veu un llibre).

DRAC: *(A en Jordi) Què fas? Què és això?*

JORDI: Un llibre, *(Ensenyant el llibre que porta a les mans)* i l'estic llegint.

DRAC: I quan llegeixes... què sents?

JORDI: Llegint llibres pots viatjar en el temps, pots imaginar, pots riure o plorar...

DRAC: Pots viure moltes aventures?

JORDI: És clar! És fantàstic!

DRAC: *(Tendre)* Em deixaries llegir aquest llibre!

JORDI: *(Tancant el llibre i oferint-li al DRAC)* Oh, i tant!

DRAC: *(Molt trist)* És una llàstima... Jo no se llegir.

JORDI: És un llibre màgic!

DRAC: Màgic, dius?

JORDI: Aprendràs a llegir ... llegint-lo.

DRAC: *(Encuriolit)* I podré llegir tots els llibres? I podré viatjar tan lluny com dius? I podré...

JORDI: És clar! *(Quan va a donar-li el llibre i el DRAC es a punt d'agafar-lo, li treu de les mans)* Farem una cosa, jo et regalo aquest fantàstic llibre... si tu no et mengues la princesa.

DRAC: *(Posant-se la mà a la panxa)* Però... jo tinc molta gana.

JORDI: *(Tornant a la lectura)* Molt bé com vulguis. *(Llegint)* Ha ha ha! És al·lucinant!

(El DRAC mira a la seva panxa, al llibre i per últim llibre i resignant seu al costat d'en Jordi).

DRAC: Està bé. Si em regales el teu llibre, jo renunciaré a menjar-me una noia a l'any.

JORDI: I com sé que el que dius és veritat? *(Rumia)* Em dones la teva paraula?

DRAC: *(Aixecant la mà)* Paraula de drac!

JORDI: *(Li dóna)* Fet! No te'n penediràs!

(El DRAC, un cop en JORDI li ha donat el llibre ha quedat captivat per ell i surt de l'escena, per l'esquerra).

DRAC: *(Sorprès)* És veritat! Puc llegir! *(Rient)* Ha ha ha! Què bo!

ESCENA 11

(Per la dreta, entren a l'escena: El REI, la REINA, la PRINCESA, els CONSELLERS, els PREGONERS, els CRIATS i els NOIS i NOIES del poble).

REI: *(A en JORDI)* Ets el nostre heroi! T'estarem eternament agraïts!

REINA: Gràcies per salvar la meva filla.

NOIA 1: Gràcies en nom de la resta de noies del poble.

NOI 2: I tot gràcies a un llibre!

CONSELLER 1: De res han servit els muscles del primer cavaller.

CONSELLER 2: Ni la porra de l'altre cavaller.

CONSELLER 3: Ja hem vist que amb força i amb violència, no es guanya mai.

PRINCESA: *(Per fer-se veure)* Ehem, ehem!

(Tots miren al REI).

REI: *(Adonant-se)* Ah! És clar! Com sóc un home de paraula... Jordi, aquí tens la mà de la meva filla.

PRINCESA: *(Va al costat d'en JORDI)* Hola noi! Has vist que guapa sóc? Tu també ets molt mono.

JORDI: *(Posant-se nerviós)* Ja però jo no tinc pensat casar-me encara, jo...

PRINCESA: Els meus encants faran que canviïs d'opinió. Mentrestant deixaré que em festegis ... *(Capritxosa)* Vull que em regalis una cosa que sigui la més bonica, la de fragància més exquisida i que sigui única... com jo!

JORDI: *(Nerviós, buscant alguna cosa per regalar-li a la PRINCESA, inclús buscarà la complicitat de la resta, però ningú porta res a sobre i menys que sigui del gust de la PRINCESA)* Es que ara mateix...

PRINCESA: *(Molt capritxosa)* Vull el meu regal, sinó ploraré molt i el meu pare s'empenyarà i ja saps.. *(Fa el gest de tallar el cap)*

JORDI: *(Molt angoixat)* Amb això si que no hi comptava!

(En aquest moment entrarà, per l'esquerra, el DRAC sense aixecar la vista del seu llibre i li donarà a en JORDI una rosa. Quan tothom veu entrar el DRAC s'espanta molt i fan com una mena de pinya).

DRAC: Ja no vull una noia a l'any... De fet, qui em diu que no em faci venir gasos?

TOTS: Oooooh!!!

DRAC: Prefereixo que cada 23 d'abril em regaleu un bon grapat de llibres.

REI: *(Tremolant-li la veu)* Que així sigui!

(El DRAC, surt l'escena, per l'esquerra, sense deixar de llegir. Tornen tots al seu lloc).

JORDI: *(Content perquè ja té la solució)* Una rosa, és clar! *(Li dona a la PRINCESA)* Aquí teniu una cosa tan bonica, la de millor fragància i única com la vostra persona.

PRINCESA: *(Agafant la rosa)* Tu si que saps tractar una dama. *(Capritxosa i per no ser menys que el DRAC)* Doncs si el drac vol llibres, jo vull roses.

(Tothom comenta xiuxiuejant el comportament capritxós de la PRINCESA).

REINA: Un moment! Que us sembla si per celebrar que ja no hem de témer el drac, cada 23 d'abril es regalin llibres i roses en honor al nostre heroi Jordi?

CRIATS: És una idea genial!

NOIES: Nosaltres regalarem llibres als homes que més estimem.

NOIS: Nosaltres roses a les dones.

NOIA 1: No xatos...

NOIA 2: Nosaltres volem roses...

NOIA 3: I també llibres.

(Les tres NOIES riuen).

CRIATS: Un visca per aquesta nova tradició!

TOTS: Visca!

PREGONERS: I un visca pel nostre amic Jordi!

TOTS: Visca!

ESCENA 12

(En aquest moment, per l'esquerra, entra el Drac i amb el gest de demanar silenci farà callar a tothom).

DRAC: Així no hi ha manera de concentrar-se.

(Tothom resta “congelat” a l'escena, per l'esquerra entren els NARRADORS/ES).

NARRADOR/A 1: I va ser així com a partir d'aquell dia va començar la tradició de que el dia de Sant Jordi es regalen llibres i roses.

NARRADOR/A 2: Com hem dit al començament aquesta és una llegenda més, que l'únic que pretén es fer-vos passar una bona estona.

NARRADOR/A 1: Si us agradat i en premi als artistes que hem actuat, que el vostre aplaudiment sigui molt i molt destacat.

NARRADOR/A 2: Fins la propera llegenda! Us emplacem a retrobar-nos l'any que ve!

TELÓ